

Arrest

nr. 164 746 van 25 maart 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 14 maart 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 februari 2016.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 maart 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 maart 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. VAN HAEGENDOREN, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"Asielaanvraag: 28/01/2016

Overdracht CGVS: 08/02/2016

Dit dossier betreft een situatie waarvoor artikel 57/6/2, derde lid van de Vreemdelingenwet voorschrijft dat binnen een korte termijn een beslissing moet genomen worden.

U werd op 15 februari 2016 van 10.25u tot 13.00u gehoord in het centrum voor illegalen te Merksplas, bijgestaan door een tolk die het Pasjtoe machtig is. Uw advocaat meester Van Haegendooren was gedurende het ganse gehoor aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit het gehucht Deh Shan van het dorp Sangboran gelegen in het district Deh Salah van de provincie Baghlan. U bent Tadzjiek van etnische origine. U bent geboren in 1993. U stelt dat de omliggende gehuchten Kasabwa en Deh Bala aanspraak maakten op het gehucht waar u woonde en daar gelegen landbouwgronden. Kasabwa stond onder controle van de taliban, de inwoners van Deh Bala hadden zich net zoals de inwoners van Deh Shan aan de zijde van de regering geschaard. Ongeveer vijf of zes maanden voor uw vertrek uit Afghanistan probeerden de inwoners van Kasabwa onder leiding van Jumma Khan jullie dorp binnen te vallen. Ze trachten de macht over te nemen door de inwoners te doden die tewerkgesteld waren voor de overheid, zoals uw ooms M. K. en I. die voor de Afghaanse nationale politie (ANP), werkten. Uw dorpsgenoten wilden wraak nemen voor de moord op uw ooms. Even later werd ook uw oom G., een voormalig commandant voor de mujahedin, gedood door de inwoners van Kasabwa. Uw broer Z., eveneens werkzaam voor de ANP en u besloten jullie gronden te verkopen om met jullie familie het land te kunnen verlaten. Uw broer werd echter vermoord. U werd door vertegenwoordigers van beide gehuchten verschillende malen gevraagd u over te geven en u bij hen aan te sluiten. A. S. maakte zijn eisen telefonisch over. J. K. van Kasabwa stuurde zijn mannen op u af om te eisen dat u zich bij hen aansloot. U antwoordde hen dat u dit niet kon omdat zij uw ooms hadden vermoord. Uw ouders vroegen u voor uw veiligheid te land te verlaten. U reisde via Iran, Turkije, Griekenland, Macedonië, Servië, Kroatië, Slovenië, Oostenrijk en Italië naar Frankrijk. U verbleef gedurende tweeënhalve maand in Calais. Daar poogde u tevergeefs het Verenigd Koninkrijk te bereiken. U diende geen asielaanvraag in Frankrijk in. Op 12 januari 2016 werd u aangehouden in De Haan door de federale politie nadat u betrappt werd op zwartrijden. Op 13 januari werd besloten u vast te houden in het centrum voor illegalen te Merksplas. Op 28 januari 2016 diende u een asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties. U verklaart niet terug te kunnen keren naar uw land van herkomst omdat u voor uw leven vreest. Ter staving van uw asielrelaas legt u twee attesten neer ter bevestiging van uw problemen opgemaakt door de dorpsoudsten van Sangbolan, foto's van uw familieleden en een visitekaartje van uw oom A. G.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt. Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust, blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vooreerst vastgesteld dat u geen begin van materieel bewijs aanbrengt wat betreft uw identiteit. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) wijst er op dat de identiteit van een asielzoeker een kernelement uitmaakt in een asielprocedure. Het is immers binnen het kader van dit fundamentele gegeven dat een asielrelaas op zijn intrinsieke merites kan beoordeeld worden. Het komt dan ook aan de asielzoeker toe om aan het Commissariaat-generaal de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen om over te kunnen gaan tot onderzoek van zijn aanvraag. U stelt hierover dat uw identiteitsdocument (taskara) nog in Afghanistan ligt (verklaring dzz – vraag 25).

De twee door u neergelegde documenten opgemaakt door de dorpsoudsten, met daarin een verwijzing naar de in het kader van uw asielaanvraag gevoerde naam, geboorteplaats en naam van uw vader verwijzen naar uw asielaanvraag. Deze documenten werden opgesteld op uw vraag in het kader van uw asielaanvraag en hebben aldus een gesolliciteerd en subjectief karakter waardoor zij objectieve bewijswaarde ontberen niet alleen wat betreft uw asielrelaas maar ook wat betreft uw identiteit. Het CGVS erkent dat de juridische en materiële situatie van een asielzoeker het moeilijk kan maken om een sluitend bewijs van de voorgehouden identiteit voor te leggen. Desgevallend moet de asielzoeker dan zijn identiteit aantonen op basis van zijn verklaringen.

Wat dit betreft dient echter vastgesteld te worden dat u op 12 januari 2016 werd verhoord door de federale politie in De Haan nadat u betrappt werd op zwartrijden. Daar verklaarde u dat u S. J. heet, geboren in 1995 op een onbekende plaats in Afghanistan. U stelt hierover dat men u aanraadt om een valse identiteit op te geven in geval u aangehouden zou worden door de politie. Op 28 januari 2016 werd uw repatriëringsdatum vastgesteld op 1 februari 2016. In het daartoe opgemaakte document hield u de naam S. J. aan met als geboortedatum 01.01.1995. U wijzigde uw geboorteplaats van "onbekend" naar het district Andarab. Slechts op het moment van het indienen van uw asielaanvraag vanuit het centrum voor illegalen te Merksplas wijzigde u uw identiteit naar T. M. T., geboren in 1993 in het district Andarab (verklaring dvz – vragen 1 t.e.m. 5). Tijdens uw gehoor voor het CGVS corrigeerde u uw district van herkomst vervolgens naar Deh Salah, een district dat in 2005 afgesplitst werd van het district Andarab (cgvs p.5). Tot slot kan nog opgemerkt worden dat u op het moment van uw asielaanvraag stelde dat u tot en met de negende graad school liep (verklaring dvz – vraag 11). Tijdens uw gehoor verklaarde u dan weer dat u les volgde tot graad acht (cgvs p.2). De vaststelling dat u de Belgische politiediensten geen zicht wou bieden aangaande uw identiteit en ook later wijzigende verklaringen aflegde betreffende uw naam, geboortedatum, regio van herkomst en scholingsniveau ondergraft in sterke mate uw algemene geloofwaardigheid en roept vragen op betreffende uw huidige voorgehouden identiteit.

Verder dient te worden vastgesteld dat u het niet aannemelijk heeft gemaakt dat u de laatste jaren voorafgaand aan uw beweerde datum van in het dorp Sangboran gelegen in het district Deh Salah verbleef. Zo stelt u drieëntwintig jaar oud te zijn. U stelt dat u de school in Sangboran verliet rond uw achttiende of negentiende levensjaar (cgvs p.2). Uit deze verklaringen valt af te leiden dat u ongeveer vier of vierenhalf jaar geleden de school in Sangboran verliet. U bevestigt later tijdens het gehoor deze conclusie (cgvs p.4). Gezien uw bewering dat u tot 2011 of 2012 onderwijs genoot in de school van Sangboran roepen uw met de ter beschikking van het CGVS zijnde informatie tegenstrijdige verklaringen over deze school bijzonder ernstige vragen op. Zo blijkt u nog nooit gehoord te hebben van de organisatie "Afghan Connection", stelt u zich niet te herinneren dat de school in Sangboran verbonden was aan een buitenlandse school en verklaart u dat er enkel voetbal en nooit cricket gespeeld werd in uw school. Verder stelt u dat de school 50 lokalen en vijfhonderd leerlingen telde en vier jaar geleden, dus nadat u stopte met schoolgaan, heropgebouwd werd door de overheid (cgvs p.2-5). Uit de bij het administratief dossier gevoegde informatie blijkt echter dat de reconstructie van de school in Sangboran aanving in 2010 met hulp van de buitenlandse NGO's Afghan Connection en Popli Khalatbari Charitable Foundation, is de school van Sangboran verbonden aan het befaamde Britse Eton college en werd er cricketmateriaal gedoneerd door Afghan Connection. Uit de informatie blijkt ook dat de school slechts veertien klaslokalen telde wat uw bewering dat er in totaal, kantoor en bibliotheek inbegrepen, vijftig lokalen waren weinig geloofwaardig maakt. De leerlingenpopulatie van de Sangboran Lesa bedroeg in 2008 ongeveer tweeduizend leerlingen, het viervoudige van uw schatting. Voorgaande elementen ondergraven niet enkel in bijzonder ernstige mate uw bewering dat u les volgde in de Sangboran Lesa maar ook dat u in de jaren voorafgaand aan uw beweerde periode van vertrek in het dorp Sangboran verbleef. Van een volwassen inwoner die deelnam aan het maatschappelijk leven mag redelijkerwijs verwacht worden dat hij correcte verklaringen kan afleggen over de grootte en de renovatie van de school in zijn dorp.

De geloofwaardigheid van uw bewering dat u tot ongeveer september 2015 in Sangboran verbleef wordt bijkomend ondergraven door uw bijzonder vage en tegenstrijdige verklaringen betreffende aardbevingen in uw regio. Wanneer het CGVS informeert of u zich grote aardbevingen stelt u dat er veel aardbevingen plaats hebben in uw regio maar geeft u aan zich geen exacte data te herinneren. Ook wanneer het CGVS stelt dat er allerminst verwacht wordt dat u zich exacte data herinnert en u opnieuw vraagt naar grote aardbevingen en het seizoen waarin deze plaats hadden stelt u dat er de afgelopen twee jaar geen grote aardbevingen plaats hadden. U vult daarna aan dat er een grote aardbeving plaats had in de zomer. Wanneer het CGVS informeert of deze laatste aardbeving eerder drie, eerder vijf dan wel eerder tien jaar geleden plaats had geeft u het merkwaardige antwoord, want geheel tegenstrijdig met uw eerdere bewering dat er de afgelopen twee jaar geen grote aardbevingen plaats hadden, dat er een aardbeving plaats had vijf maanden geleden, waarna u deze tijdsbepaling onmiddellijk wijzigt naar een jaar geleden. Grote aardbevingen die veel schade veroorzaakten herinnert u zich niet (cgvs p.6-7).

Uit de bij het administratief dossier gevoegde informatie blijkt dat er op 11 juni 2012 twee grote aardbevingen plaats hadden in de provincie Baghlan, met een magnitude van respectievelijk 5.4 en 5.7 op de schaal van richter. Bij deze aardbevingen zouden ongeveer 80 doden zijn gevallen en ongeveer zevenhonderd huizen zijn verwoest. Het epicentrum van deze aardbeving lag op ongeveer dertig kilometer van uw dorp Sangboran. Dat u, die verklaart tot twee jaar voor uw vertrek een voedingswinkel te hebben gehad in de districtshoofdplaats van Andarab hier niet van op de hoogte is roept dan ook bijzonder ernstige vragen op. Op basis van voorgaande vaststelling kan er geen geloof meer worden gehecht aan uw beweringen over uw verblijf in Sangboran in de provincie Baghlan. Bijgevolg kan er ook geen enkel geloof worden gehecht aan de vervolgingsfeiten die u in uw regio van herkomst in die periode zou hebben meegemaakt.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Deh Salah gelegen in de provincie Baghlan. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in het district Deh Salah gelegen in de provincie Baghlan heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan.

Bijkomend kan nog worden opgemerkt dat uw verklaringen betreffende het conflict dat tot uw vertrek uit Afghanistan leidde allerminst overtuigen. Zo stelt u dat het conflict tussen de twee dorpen lang geleden ontstond. Wanneer het CGVS informeert of u de ontstaansperiode kan situeren en u als leidraad vraagt of het eerder tien, eerder twintig of eerder 50 jaar geleden ontstond stelt u dit niet te weten. U geeft de vage aanvulling dat u nooit een andere situatie gekend heeft (cgvs p.15). Evenmin overtuigend zijn uw verklaringen betreffende eventuele bemiddelingspogingen door de hogere overheid. Zo stelde u op het moment van uw asielaanvraag dat jullie na de aanval op jullie dorp naar de autoriteiten gingen maar dat zij hier niets tegen konden doen (vragenlijst cgvs – vraag 5). Wanneer het CGVS informeert of er bemiddeld werd door een hogere overheid antwoordt u ontkennend (cgvs p.14).

Ten slotte dient te worden vastgesteld dat uw verklaringen betreffende de data waarop uw ooms vermoord werden niet stroken met de data vermeld in de door u neergelegde attesten opgemaakt door de dorpsoudsten van Sangboran. Zo stelde u op de Dienst Vreemdelingenzaken dat uw twee ooms M. I. en M. K. ongeveer vijf of zes maanden voor uw vertrek vermoord werden. Verder verklaarde u dat uw oom commandant G. ongeveer drie maanden later gedood werd. Uw broer tenslotte werd ongeveer tien dagen voor uw vertrek vermoord (vragenlijst cgvs – vraag 5). Uit uw verklaringen valt af te leiden dat uw broer meer dan tweeënhalve maand na uw oom commandant Ghani werd vermoord. In de door u neergelegde documenten wordt dan weer gesteld dat M. K., zoon van M. I. op 06.02.1994 (26.04.2015) gedood werd, dat commandant G. op 06.05.1994 (28.07.2015) gedood werd en uw broer Z. ongeveer drie weken later op 25.05.1994 (16.08.2015).

Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De door u neergelegde documenten wijzigen bovenstaande conclusie niet. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat kopieën geen waarborg bieden inzake authenticiteit zodat er geen bewijswaarde aan kan worden toegekend. Wat betreft de door u neergelegde attesten ondertekend door de dorpsoudsten van Sangboran werden hierboven reeds de nodige documenten geuit. Daarenboven dient te worden vastgesteld dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse asielzoeker of bij het ondersteunen van zijn asielrelaas. Wat betreft de foto's van uw ooms en broer die u neerlegt dient te worden opgemerkt dat aan privé-foto's geen bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden of manipulatie geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld. Hoe dan ook herstellen de door u voorgelegde documenten de geloofwaardigheid van uw verklaringen niet aangezien ze enkel het vermogen hebben om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Ze volstaan op zichzelf niet om de geloofwaardigheid van uw beweringen te herstellen.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde

gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weersprek van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt. Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken.

Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel acht verzoeker het nodig dat hem de vluchtelingenstatus, in ondergeschikte orde de subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend.

Hij is vooreerst van mening dat de Commissaris-generaal onvoldoende rekening heeft gehouden met alle verklaringen die hij over zijn land van herkomst heeft afgelegd. "Zoals blijkt uit het verhoorverslag van het CGVS (STUK 4) heeft verzoeker naar aanleiding van het tonen van een aantal foto's van de bouw van zijn school uitgebreide antwoorden kunnen geven op de mensen die op deze afbeeldingen te zien waren. Hoewel deze antwoorden wel terug te vinden zijn in het gehoorverslag, lijkt er geen rekening mee gehouden te zijn bij de beoordeling van het land van herkomst van verzoekende partij. Bovendien is er in de bestreden beslissing of het gehoorverslag niets terug te vinden over de gelaatsuitdrukkingen van verzoeker bij het zien van de betrokken afbeeldingen. Verzoeker was duidelijk aangenaam verrast bij het zien van verschillende mensen van zijn dorp van herkomst en was verbaasd over het feit dat de Belgische Staat over dergelijke afbeeldingen beschikte. Ook hieromtrent is in de bestreden beslissing niets terug te vinden." Uit deze elementen dient wel degelijk afgeleid te worden dat verzoeker afkomstig is uit de betrokken regio, aangezien hij heeft kunnen antwoorden op alle vragen met betrekking tot de school in Sangboran.

"Bovendien, zoals ook kan worden opgemaakt uit het verhoorverslag, werd de focus voor wat betreft de nationaliteit en afkomst van verzoekende partij geheel gestaafd op basis van de vragen die verzoeker kon beantwoorden met betrekking tot zijn school. Hierbij werden dergelijk moeilijke vragen gesteld als:

"In België heb je dorpen die zusterdorp van een ander Europees dorp zijn. Met scholen kan je dat ook hebben. Scholen die een band hebben met een andere school in eigen land of in het buitenland. Was de school in Sangboran verbonden met een andere school in Afghanistan of het buitenland. "

Dergelijke uitgebreide vragen moesten daarenboven van het Nederlands vertaald worden naar het Engels en daarna door de tolk van het Engels naar het Dari. De vertaling moest daarna uiteraard ook de omgekeerde richting maken. Het is dan ook te begrijpen dat verzoekende partij op dergelijke vragen niet het door het CGVS 'gewenste' antwoord zal geven. Desalniettemin heeft het CGVS in haar bestreden beslissing enorm veel waarde gehecht aan de verklaringen die verzoekende partij heeft afgelegd met betrekking tot de school in Sangboran. De vragen die betrekking hadden op de omliggende dorpen of de mensen op de afbeeldingen die aan verzoekende partij werden voorgelegd, vallen niet terug te vinden in de bestreden beslissing. Aldus moet worden afgeleid dat verzoeker wel degelijk afkomstig is uit de betrokken regio."

Daarnaast, wat de asielmotieven zelf betreft, merkt verzoeker op dat de Commissaris-generaal, omwille van de foutieve overtuiging dat verzoeker niet afkomstig is uit het gehucht Deh Shan van het dorp Sangboran in het district Deh Salah, nagelaten heeft grondig onderzoek te doen naar de vrees die verzoeker wel degelijk heeft in het geval van een gedwongen terugkeer naar Afghanistan. Het is daarenboven in de bestreden beslissing niet betwist dat drie ooms en de broer van verzoeker zijn omgekomen, hetgeen wel degelijk aantoonde dat er sprake moet zijn van een conflict in de betrokken regio, te meer daar de data aangeven dat zij in een zeer korte tijdspanne zijn overleden.

Tot slot gaat verzoeker in op de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus: *"Verwerende partij weigert de toekenning van subsidiaire bescherming aan verzoeker aangezien verzoeker de mogelijkheid zou hebben om zich binnen Afghanistan in een andere, veiligere, regio te vestigen. Het CGVS haalt hierbij aan dat reeds vele Afghanen dit hebben gedaan en dat de geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats aldus niet noodzakelijk de actuele plaats of regio van herkomst vormen. Verzoeker heeft echter meermaals in zijn verklaringen duidelijk gemaakt dat hij zijn geboorteplaats voor zijn vlucht niet heeft verlaten. Verzoeker heeft binnen Afghanistan dus geen andere plaats waar hij verbleef. (...) Verwerende partij weigert aldus een toekenning van het subsidiaire beschermingsstatuut omwille van de - foutieve - vaststelling dat verzoekende partij geen duidelijkheid schept over zijn verblijfplaatsen en feitelijke herkomst uit Afghanistan. Zoals hierboven reeds aangetoond heeft verzoekende partij wel degelijk duidelijk gemaakt dat hij afkomstig is uit het gehucht Deh Shan van het dorp Sangboran in het district Deh Salah. Aldus berust de weigering van verwerende partij op foutieve gronden."*

In een tweede middel verwijst verzoeker naar wat hierboven reeds werd aangehaald, en stelt dat de Commissaris-generaal in zijn beslissing nalaat melding te maken van andere vragen die aan verzoeker gesteld zijn dan die welke betrekking hebben op zijn school en op een aardbeving die plaats zou hebben gehad in zijn omgeving. Over de foto's die aan verzoeker zijn voorgelegd en waar hij bij elke foto een ruim aantal mensen kon aanwijzen en benoemen werd niets opgenomen in de bestreden beslissing. Ook met betrekking tot de vragen over de omliggende dorpen en dichtstbijzijnde steden valt uiterst weinig terug te vinden in de bestreden beslissing. Hij stelt nog: *"Verwerende partij beroept zich dan ook in grote mate op de vragen die betrekking hadden op de school van verzoekende partij. Zoals blijkt uit het gehoorverslag is deze specifieke vragenreeks begonnen met een uiterst ingewikkelde vraag die dan ook nog eens de drempel van een vertaling in maar liefst drie! talen moest doorstaan. Er kan verzoekende partij dan ook niet worden kwalijk genomen dat hij niet de door verwerende partij 'gewenste' antwoorden gaf. Aldus kan worden vastgesteld dat de motivering die in de bestreden beslissing wordt gegeven niet afdoende is. Van deze motieven kan ook niet gesteld worden dat zij voldoende draagkrachtig zijn. Zoals reeds aangehaald kan uit de bestreden beslissing, in samenhang gelezen met het gehoorverslag niet in alle redelijkheid worden afgeleid dat verzoeker niet afkomstig zou zijn uit het gehucht Deh Shan van het dorp Sangboran in het district Deh Salah. Daar verwerende partij zich, zoals uit de beslissing blijkt, zowel voor de niet-toekenning van het vluchtelingenstatuut als voor de niet-toekenning van het subsidiaire beschermingsstatuut heeft gebaseerd op de - foutieve - veronderstelling dat verzoekende partij niet afkomstig zou zijn uit het gehucht Deh Shan van het dorp Sangboran in het district Deh Salah, kan op basis van het bovengaande niet anders dan worden vastgesteld dat verwerende partij geen voldoende onderzoek heeft gedaan naar de gegronde vrees die verzoekende partij heeft in zijn regio van afkomst."*

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. De Raad merkt op dat verzoeker het motief ongemoeid laat dat hij geen begin van bewijs van zijn identiteit heeft voorgelegd, zodat hij deze aannemelijk moet maken op basis van zijn verklaringen. Het daaropvolgende motief over de verklaringen die verzoeker heeft afgelegd naar aanleiding van de politiecontrole op 12 januari 2016, in het gesloten centrum op 28 januari 2016 en tijdens het CGVS-interview wordt evenmin betwist, zodat de Raad evenzeer dient vast te stellen dat verzoeker de Belgische autoriteiten geen zicht wou bieden aangaande zijn identiteit en verzoeker ook later wijzigende verklaringen aflegde betreffende zijn naam, geboortedatum, regio van herkomst en scholingsniveau. Dit ondergraaft in sterke mate verzoekers algemene geloofwaardigheid en roept vragen op betreffende de huidige voorgehouden identiteit.

Verzoekers betoog dat de vragen over de school van verzoeker te vergezocht zijn, kan niet worden bijgetreden. Verzoeker die verklaarde tot zijn 18 à 19 naar school te zijn geweest, diende immers op de hoogte te zijn van de informatie waarover de Commissaris-generaal hem ondervroeg. De Raad acht de motivering *“Zo blijkt u nog nooit gehoord te hebben van de organisatie “Afghan Connection”, stelt u zich niet te herinneren dat de school in Sangboran verbonden was aan een buitenlandse school en verklaart u dat er enkel voetbal en nooit cricket gespeeld werd in uw school. Verder stelt u dat de school 50 lokalen en vijfhonderd leerlingen telde en vier jaar geleden, dus nadat u stopte met schoolgaan, heropgebouwd werd door de overheid (cgvs p.2-5). Uit de bij het administratief dossier gevoegde informatie blijkt echter dat de reconstructie van de school in Sangboran aanving in 2010 met hulp van de buitenlandse NGO's Afghan Connection en Popli Khalatbari Charitable Foundation, is de school van Sangboran verbonden aan het befaamde Britse Eton college en werd er cricketmateriaal gedoneerd door Afghan Connection. Uit de informatie blijkt ook dat de school slechts veertien klaslokalen telde wat uw bewering dat er in totaal, kantoor en bibliotheek inbegrepen, vijftig lokalen waren weinig geloofwaardig maakt. De leerlingenpopulatie van de Sangboran Lesa bedroeg in 2008 ongeveer tweeduizend leerlingen, het viervoudige van uw schatting. Voorgaande elementen ondergraven niet enkel in bijzonder ernstige mate uw bewering dat u les volgde in de Sangboran Lesa maar ook dat u in de jaren voorafgaand aan uw beweerd periode van vertrek in het dorp Sangboran verbleef. Van een volwassen inwoner die deelnam aan het maatschappelijk leven mag redelijkerwijs verwacht worden dat hij correcte verklaringen kan afleggen over de grootte en de renovatie van de school in zijn dorp.”* pertinent. Deze motivering vindt steun in het administratief dossier en wordt overgenomen. Uit het CGVS-interview blijkt evenmin dat verzoeker melding maakte van problemen met de tolk, zodat de Raad deze toelichting in het verzoekschrift niet aanvaardt. Het feit dat verzoeker de mensen op de foto's zou hebben erkend en blij verrast was dat deze tijdens het CGVS-interview werden getoond, dat hij bepaalde omliggende dorpen kende, doet geen afbreuk aan de conclusie dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij de laatste jaren voorafgaand aan zijn asielaanvraag in het dorp Sangboran gelegen in het district Deh Salah verbleef. De vaststellingen in de motivering van de bestreden beslissing betreffen immers gebeurtenissen die zich recent voordeden. In dezelfde zin wordt de geloofwaardigheid van zijn bewering dat hij tot ongeveer september 2015 in Sangboran verbleef ondergraven door de bijzonder vage en tegenstrijdige verklaringen betreffende aardbevingen in de regio. Ook deze motivering, alsook deze betreffende de door verzoeker voorgelegde documenten, is pertinent, vindt steun in het administratief dossier en wordt door de Raad hernomen.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat verzoeker niet de waarheid heeft verteld over zijn verblijf voor zijn komst naar België. Ondanks het feit dat verzoeker uitgebreid de kans werd geboden hierover klaarheid te scheppen tijdens het CGVS-interview, blijft hij ook na confrontatie met de bevindingen van de Commissaris-generaal volharden in zijn verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op verzoekers schouders rust. Door een gebrekkige medewerking op dit punt verkeert de Raad, in navolging van de Commissaris-generaal, in het ongewisse over waar verzoeker voor zijn aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen hij zijn werkelijke streek van herkomst verlaten heeft.

Verzoeker beperkt zijn betoog daarnaast tot een loutere herhaling van zijn voorgehouden problemen die ongelooftwaardig worden bevonden.

De Raad merkt op dat, daargelaten het feit dat het eenvoudig herhalen van zijn relaas geen dienstig verweer is, dit een overtollig motief betreft, aangezien verzoekers beweerde herkomst uit Sangboran voorafgaand aan zijn asielaanvraag ongeloofwaardig is. Bijgevolg kan evenmin geloof worden gehecht aan de voorgehouden problemen die er zich zouden hebben voorgedaan. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker zijn reële verblijfssituatie voor zijn aankomst in België niet kon verduidelijken.

Door bewust de ware toedracht aangaande zijn werkelijke herkomst, dat de kern van het asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt verzoeker hoe dan ook niet aannemelijk dat hij daadwerkelijk een gegronde vrees voor vervolging heeft.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.4. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij op deze basis in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet loopt, een verwijzing naar zijn asielrelaas evenmin volstaan. Hij moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker zijn reële verblijfssituatie voor zijn aankomst in België niet kon verduidelijken. Verzoeker maakt hierdoor zelf het bestaan van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk. Aangezien het bijgevolg vrijwel onmogelijk is een correct beeld te krijgen van verzoekers recente verblijfplaatsen en leefsituatie de laatste jaren, is het dienvolgens evenzeer onmogelijk een correct beeld te krijgen van een eventuele nood aan subsidiaire bescherming.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftientig maart tweeduizend zestien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP